

[Hans Jørgen Holm]

rette min hukommelse, sådan at vi kan få ryddet det af vejen.

Med adgang til deltidsansættelse får den enkelte familie langt bedre mulighed for at planlægge ægtefællernes samlede arbejdsindsats uden for hjemmet. Det vil kunne lette børnepasningsproblemerne og vil måske kunne bedre en smule på det, at det er børnene, der hidtil har måttet betale for det ændrede familiemønster. Det må også være folketingets opgave at fjerne de formelle barrierer, der øger den daglige tid, børnene må opholde sig i daginstitutioner.

Det offentlige har en særlig pligt til at gå foran. Staten har gjort en del, men der kan uden tvivl gøres mere på dette område, f. eks. inden for de højere uddannelser.

Inden for amtskommunernes og kommunernes administrationsområde bør der også kunne opnås bedre resultater, og vi vil i udvalget bede om at få en belysning af, hvor langt man er kommet inden for den offentlige administration, set i relation til de cirkulærer, der blev udsendt i 1976.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale forslaget, og specielt håber jeg på, at socialdemokratiet og de tre støttepartier vil kunne støtte forslaget efter en udvalgsbehandling, til gavn for den enkelte, til gavn for børnene og til gavn for os alle.

Grethe Fenger Møller (KF):

Det er jo ikke første gang, at vi har behandlet dette beslutningsforslag, og fra konservativ side kan vi fortsat støtte de principper, der ligger bag det.

Vi finder det også vigtigt, at der i så vidt omfang som muligt gives den enkelte lønmodtager, såvel inden for det offentlige som inden for det private arbejdsmarked, adgang til at vælge, om han eller hun ønsker at arbejde på fuld tid eller på deltid.

Det er klart, at ikke alle stillinger er lige egnede til deltidsansættelser. Mange overordnede stillinger umuliggør, at man kan gå på deltid, og det vil vanskeligt kunne lade sig gøre i praksis.

Vi mener, at der bør være en vid adgang til deltidsarbejde. Vores positive holdning til deltidsarbejde har vi fra konservativ side jo også vist bl. a. igennem fremsættelsen af vort forslag om deltids efterløn. Vi finder det vigtigt, at man har en mulighed for at trappe ned fra arbejdsmarkedet, således at man ikke

den ene dag er på fuld arbejdstid og den næste dag er helt uden tilknytning til arbejdsmarkedet.

Der er meget positivt i deltidstanken, men der er selvfølgelig også nogle negative ting, f. eks. det forhold, at stort set alle, der er på deltid på det danske arbejdsmarked, er kvinder, medens kun ganske få mænd er på deltid. Det synes jeg ikke er en rigtig udvikling, og man må håbe, at den adgang til deltid, der er, i fremtiden også vil blive benyttet af mænd, således at der bliver større ligestilling på dette område.

Der er også nogle, der kunne være bekymrede for, at en bred adgang til deltidsarbejde betyder, at der inden for visse faggrupper simpelt hen ikke er mulighed for fuldtidsstillinger, og at det så bevirker, at folk ikke har en reel mulighed for at vælge fuld tid eller deltid. Det er i hvert tilfælde et problem, man også må se på.

Endelig er der det økonomiske problem, dette, at nogle måske vil spekulere i at komme på deltid og så få en supplerende dagpengeadgang. Men jeg går ud fra, at det venstre har tænkt på – det er jeg overbevist om – med dette forslag, er en adgang for den enkelte mand og kvinde til af hensyn til både uddannelse, familieliv og alder at kunne trappe ned i tid, og det er vi positivt indstillet over for.

Om de mere konkrete elementer i venstres forslag kan jeg sige, at for så vidt angår den første del, nemlig den del, der vedrører det offentlige arbejdsmarked, kan vi fuldt ud tilslutte os denne. Vi har svært ved at acceptere den anden halvdel – det har vi også haft tidligere – nemlig at man fra folketingets side skulle kunne lovgive inden for det private arbejdsmarked. Selv om der nu inden for det private arbejdsmarked også er en debat i gang om forbud mod deltid, må det være rimeligt, at man overlader det til det private arbejdsmarked at finde ud af dette. Det er ikke rigtigt, at vi fra folketinget skal lovgive om sådanne ting, og det ville være mest tilfredsstillende, om arbejdsmarkedets parter selv kunne finde frem til løsninger som dem, vi har skitseret for det offentlige arbejdsmarked.

Lawaetz (FP):